

PANDÈMIA

BARCELONA

“Més que mai, a la barra somriure i optimisme!”

Els clients ocupen les terrasses de la capital catalana amb l'objectiu de recuperar els plaers perduts

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

“**P**er a qui porta l'hostaleria a les venes ara és el moment de viure-la de veritat, amb més optimisme que mai. El client no pot veure que darrere la barra hi ha mala cara, resignació, tristesa... Ara més que mai, somriure i optimisme!” Qui coneix el Toni sap que aquest és el seu caràcter. Fa 35 anys que regenta La Tassa, al carrer Sèneca, i ahir afrontava la fase 1 del desconfinament amb embranzida. Ja feia una setmana que feia entrepans i cafès per emportar. Ahir encara no havia habilitat la seva miniterrassa però es preparava per a la fase dos: “A mi aquesta crisi terrible m'ha agafat vestit, ja no tinc problemes econòmics, però penso en els que acaben de començar, que tenen deutes i incerteses...” El seu negoci és al límit entre Sant Gervasi, l'Eixample i Gràcia, el barri que tanta vida de plaça i terrassa té.

Passejar-s'hi és assistir a un curiós contrast entre les places. La més vital és, sens dubte, la de la Vila de Gràcia. L'Amélie, el Tiramisú, el Candanchú i el Curuba tenien ahir les terrasses a ple funcionament. Distància de seguretat, ni una taula buida i instruccions precises escrites en una pissarra: “No seieu sense demanar-ho abans. Si la terrassa és plena demaneu tanda a la casa”. ¿Com afectarà la reducció d'aforament a la sempre suspicax paciència dels irreductibles de la cervesa i les olives? “Això de fer la birra amb els amics és una senyal de



normalitat que necessitàvem!”, proclamava un dels set amics que feien l'aperitiu al Marcelino de la plaça del Sol. Amb el Cèntric Cafè, són els dos únics de la plaça que estan oberts. Em trobo l'actor Pau Roca amb el seu fill. Gracienc irreductible, està fent una ronda de reconeixement: “Em diuen que a la Virreina ningú vol obrir...” Caram, me n'hi vaig corrents.

Les terrasses més grans esperen

De camí, passo pel Velcro, el mític bar nocturn del carrer Vallfogona. S'estan preparant i mentalitzant per a la desitjada fase 2, per com afrontar l'obligació del 40% d'afora-

El cafè Zurich de la plaça de Catalunya de Barcelona ahir.

FRANCESC MELCION

ment, la no operativitat de la barra i la impossibilitat de posar terrassa. ¿Potser amb cocteleria a domicili? Segur que se'n surten! A la Virreina, en efecte, ni el Terra, ni La Cafetera ni el Virreina estan oberts. A l'últim tenen la persiana apujada i observen com batega la plaça. Pel que puc entendre, per la terrassa que tenen –una de les més grans del barri–, si obrissin no els sortirien els números. Caldrà passar de fase.

La fesomia de la rambla de Catalunya comença també a canviar a poc a poc. Calculo que hi ha obertes menys de la meitat de les terrasses. Al Bopan –estrany és el dia de l'any que no tenen obert– no hi ha ni una

sola taula lliure. Tampoc a La Bodegueta –juntament amb el Ciutat Comtal, la terrassa més demandada del passeig–. Al Mauri fan tasques de condicionament per obrir com més aviat millor. “¿Com anem de paciència?”, pregunto a un parell de persones que fan cua a La Bodegueta: “Bé, ja en fèiem abans, o sigui que hi estic acostumat”, “Tinc la sensació que seure en una terrassa és una mica com percebre que la normalitat pot tornar”, “Quines ganes de tornar a gaudir del plaer de l'aire lliure!” Doncs queda clar que tornar als petits plaers de la vida és no voler resignar-se que tot hagi d'anar a pitjor a partir d'ara. —